

[Nina Andersen.]

forlidelighed kan forventes at modvirke, at Fosterfordrivning bliver den almindelige Maade at regulere Forplantningen paa. Der henvises heri endvidere til en Udredning angaaende en Revision af den svenske Straffelovs 18de Kapitel, 13de Paragraf, et Kapitel, som bl. a. omhandler Salg af præventive Midler, og her har den svenske Medicinalstyrelse udtalt, at den mener, de præventive Midler er ganske betydningsfulde ved Bekæmpelse af Fosterfordrivelse. Den Opfattelse af den seksuelle Oplysnings Betydning med Hensyn til Svangerskabsafbrydelse, som her kommer til Udtryk, dækker Flertallets Opfattelse, og det maa være en Forudsætning for Lovens Gennemførelse, at den indeholder en Mulighed for, at Befolkningen kan faa Adgang til at skaffe sig denne Oplysning.

Af de her nævnte Aarsager skal jeg anbefale, at man stemmer imod disse Ændringsforslag.

Der foreligger desuden to Ændringsforslag uden for Betænkningen. Det ene er stillet af det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) og gaar ud paa, at man ud af Lovforslaget skal tage alle de Paragraffer, der tager Sigte paa Oprettelse af Seksualklinikker, og under Henvisning til mine netop faldne Udtalelser skal jeg fraraade at stemme for dette Ændringsforslag.

Det andet Ændringsforslag uden for Betænkningen er stillet af de ærede Medlemmer Hr. Aksel Larsen og Hr. Alfred Jensen, og gaar ud paa en ny Afattelse af Loven, der dels holder sig lige op ad Kommissionens Forslag, og dels som de øvrige af Mindretallet stillede Ændringsforslag undlader at medtage Seksualklinikker. Jeg skal under Henvisning til den udførlige Motivering, som Justitsministeren i sin Forelæggelsestale her i Tinget den 4. November gav for, at Regeringsforslaget ikke havde fulgt Kommissionens Forslag paa dette Omraade, og under Henvisning til mine Udtalelser ved første Behandling om dette Forhold fraraade at stemme for dette Ændringsforslag.

Jeg har hermed gennemgaaet de Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslag Nr. 19.

Til Forslag til Lov om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930 er der ikke stillet Ændringsforslag. Jeg skal derfor paa hele Udvalgets Vegne indstille dette Lovforslag til Vedtagelse uforandret.

Endelig har jeg nogle Bemærkninger til Forslag til Lov om Ændring i § 235 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930. Der er til dette Lovforslag af et Mindretal bestaaende

af Venstre og de Konservatives Repræsentanter stillet et nyt Forslag, som ikke kan tiltrædes af Flertallet. Det indeholder vel i sit Stk. 1 væsentligt det samme som Regeringsforslagets Stk. 1, og det har det samme nye Stk. 2, som foreslaas af Flertallet. Men da det tidligere Stk. 2 i Lovforslaget ikke er medtaget, maa Flertallet anse Ændringsforslaget for utilstrækkeligt. Flertallet maa fastholde Regeringens Forslag og anbefaler følgende Ændringsforslag til Regeringsforslaget.

For det første Ændringsforslag under Nr. 2, som lyder saaledes: „Paa samme Maade straffes den, der uden udtrykkelig Anmodning udsender Reklamer for saadanne Genstande eller Stoffer til Personer, der ikke driver lovlig Handel med disse“. Under Hensyn til, at det vil være urimeligt, at der saadan sendes Reklamer for disse Ting ind ad private Menneskers Døre, og at det maa være tilstrækkeligt, at der reklameres af dem, der lovligt kan foretage denne Handel, skal vi anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.

Endvidere er der stillet Ændringsforslag til Stk. 2, hvorved dette kommer til at lyde saaledes: „Saadanne Genstande eller Stoffer maa kun forhandles, saafremt de er godkendt af Justitsministeren efter Forhandling med Sundhedsstyrelsen. Justitsministeren kan om fornødent, efter Forhandling med Handelsministeren, fastsætte Priserne, som skal være tydeligt angivet paa Emballagen. De omhandlede Genstande og Stoffer maa kun forhandles fra Apoteker eller fra Udsalgssteder, der er godkendt af Embedslægen efter Forhandling med Politiet“. Ændringen med Hensyn til Godkendelse af de paagældende Genstande og Stoffer er foreslaaet, fordi det under Udvalgets Arbejde blev klart, at der ved den oprindelige Afattelse kun var tænkt paa en Kontrol med Hensyn til de paagældende Tings Form og ikke med Hensyn til Kvaliteten. Der er nu givet Mulighed for, at Justitsministeren kan tilkalde den fornødne Sagkundskab, saaledes at ogsaa en kvalitativ Kontrol kan finde Sted. Ændringen med Hensyn til, at Justitsministeren, om fornødent efter Forhandling med Handelsministeren, kan fastsætte Priserne, er et Resultat af Overvejelser i Udvalget paa Grundlag af de Bemærkninger, der ved første Behandling blev fremsat om Nødvendigheden af, at der, naar Handelen i nogen Grad blev monopoliseret, ogsaa blev holdt Kontrol med Priserne. Jeg skal anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Endelig er der en lille redaktionel Æn-